चर + टः।) जनमूकरः। इति शब्दरलावनी॥

शुक् इति भाषा ॥

कुटितं, चि, (कुटं कौटिल्यं जातमस्य। कुट् + इतच्

कि ।) कुटिकम्। इयुगादिकोषः। कुटिरं, स्ती, (कुछाते निम्मीयते यव्। कुट्+इरन्।)

कुटीरम्। बहुकुटी। इत्यमरटीकायां भरतः। कुटिलं, चि, (कुट् वक्रीभावे + बाज्जनकात् इलच्।) अन्ज । वाँका इति भाषा। तत्पर्यायः। खराजम्

र रिजनम् ३ जिल्लाम् ३ जिल्लाम् वृ कुल्लितम् ६ नतम् ७ बाविडम् ८. भुप्रम् ६ वेह्नितम् १ वक्रम् ११। इत्यमरः । ३।१। ७१॥ भन्नरम् १२। इति हेमचन्तः॥ वेड्र १३ विनतम् १४ उन्दरम्

१५। इति शब्दरतावली ।

(यथा, दिख्युप्रामे १।८। २३। "ज्वनज्ञटाकनापस्य स्वुटीकुटिलं मुखम्। निरीच्य किस्त्रभुवने सम यो न गतो भयम्"।)

तगरप्रके सी। इति राजनिर्घेग्टः॥(बस्य पर्याया

"कालानुद्रारिवा वनं तगरं कुटिलं श्ठम्। महोरगं नतं जिद्धं दीनं तगरपादिकम्"। इति वैद्यकरत्मानायाम् । की, इन्दोभेदः ॥)

कुटिना, स्त्री, (कुटित वन्नं नजतीति। कुट् + इनच् + स्त्रियां टाप्।) नदीविश्रोषः। इति मेदिनी। सरस्ती नदी। सुक्कानामगन्धद्यम्। इति रा-जनिर्घयः। (राधिकामर्हमगिनी। जि, खस-

कुटी, स्त्री एं, (कुटि + वा छोप्।) कुटः। सहम्।

इत्यमरः।२।२।६॥ (यथा मनुः।११।७२। "ब्रह्महा दादश्समाः कुटीं कला वने वसेव्"॥) कुटो, स्त्री, कुम्भदासी। कुटिनी इति भाषा ॥ सुरा-

नामगन्धद्रव्यम् । चित्रगुच्छः । इति मेदिनी ॥ कुटीचकः, पं, (कुछा लोग्रेन प्रलाहेन चकते हप्रोति। कुटी + चक् + अच्।) प्रसाद्रजीवी। तत्पर्यायः। पुलाबादः २। इति जिकाग्डक्रोयः॥ (कुञां पर्यांकुटीरे चकते हप्रोति वसतीति। सन्नग्रसि-

भेदः। स च कर्मानिष्ठः। यथा—महाभारते १६। १८ अधाय।

"चतुर्विधा भिच्चवक्ते कुटीचकबद्भदकी।

इंसः परमइंसच योऽच पचात् स उत्तमः"।) कुटी चरकः, पं, (कुछां चरति। कुटी + चर + दः खार्च कन्।) यतिविश्रेषः। इति यतिधर्मातंग्रहः॥

कुटोरः, पं, (कुटी + खल्पार्थे रः।) चुद्रग्रहम्। कुँड़े इति भाषा। तत्ययायः। खल्पवेक्स २। इति जटाधरः ! (यथा, गीतगोविन्दे। १। २८। " निवत- नवष्र- नता- परिश्रीनन-कोमन-मनय-समीरे । मधुनार-निकार-कारम्बत-कोनिन-कूजि-

त-कुझ-कुटीरे"॥)

बुदुक्तनः, पं, (बुदुक्त + खार्य कन्।) वद्यलतागइ-नम्। पिटः। डोन इति भाषा। इदिः। चान इति भाषा। इत्यसरटीकायां भरतः। वज्जनता। ग्रहमेदः। इत्यमरटीकासारसन्दरी॥ कुँड़े इति कुट्ट काः

कुटुम, क छ ध्याम्। इति कविक ख हुमः। (चुरां-चातां-चनां-सेट्।) चोष्ठवर्गश्चोपधः। क ङ कुदुम्बयते। अयं के अन्न मन्यते। इति दुर्गादासः॥

कुदुमः, पं, (कुदुम्बयते पालयति । कुदुम्ब + खच्।यदा कुदुम्बाते पाल्यते सम्बध्यते वा । कुदुम्ब + कर्म्मा वा घज्।) नाम । ज्ञातिः । बान्धवः । सन्ततिः । इति श्रव्यस्तावकी। पोखवर्गः। इत्यंमरमाला।

(यथा, मनुः। ११। २२॥

"तस्य स्वजनं ज्ञाला सनुदुम्बान्मशीपतिः। श्रुतश्रीते च विद्याय दित्तं धन्धं प्रकल्पयेत्"।)

कुदुम्बराप्तः, चि, (कुदुम्बभरणाय वाप्तः नियुक्तः।) कुदुमपोषणासक्तः। तत्पर्यायः। चभ्यागारिकः २ उपाधिः ३। इत्यमरः। ३।१।११॥ (कुटुम्बेन पुलदारादिषोष्यदर्गेण वाएतः संयुक्तः। बज्र-

परिवारविशिष्टः पुरुषः ॥) कुटुमिनी, स्त्री, (कुटुम्बः खतिश्येन खस्यस्याः। धास्त्येषे इनिः। ततो छीय।) कुदुम्बविश्विष्टा।

पतिप्रसदु इचादिमती प्रतिष्ठिता स्त्री। तत्य-र्थायः । पुरम्बी २। इत्यमरः। २।६।६॥ पुरिन्धः ३। इति भरतः॥ पुरिन्धका । इति ग्रन्दरतावली ॥ (यथा रघवंग्रे। ८। ८६।

"बपश्रोकमनाः कुटुम्बनीमनुग्रङीख निवा-पदत्तिभिः" ॥) चुद्रचुपविषेषः। तत्पर्यायः। मयस्या २ चीरिकी ३ जलकासुका ४ वक्र प्रस्था प् दुराधर्घा ६ क्रूरकर्मे। ७ सिरिग्टिका प शीता ह प्रहर्नुद्वी १० शीतना ११ जनेवहा १२। अस्या गुगाः। मधुरतम्। ग्राहितम्। कपपित्तत्रसरह्नदोषकस्तृनाणितम्। रसायतञ्च। इति राजनिधेयटः ॥

कुटुम्बी, [न्] पुं, (कुटुम्बः चस्यस्य । चस्यर्थे इतिः।) गाईस्यात्रमविशिष्टः। तत्यर्थायः। यद्दी र ग्रहमेधी ३ ग्रह्सः ४। इति जटाधरः ॥ (यथा,

कुमारे। इ। ७।५। "ग्रैकः सम्पूर्णकामोऽपि मेनामुखमुदेद्यत ।

प्रायेख स्टिक्सिनिजाः कन्यार्थेषु कुदुम्बनः" ॥) कुटुम्बी [न्], त्रि, (कुटुम्बः पाष्यवर्गा उस्यस्य अस्यर्थे

इतिः।) क्षमकः। इति भ्रव्यक्तिका ॥ कुटुम्ब-विशिष्ट्य ।

कुटुम्बीकः, [स्] क्री, (कुटुम्बानां ज्ञातिबान्धवानां दार-प्रसादीनां चोकः वासस्थानम् ।) कुदुम्बवास-स्थानम्। इति जटाधरः॥

कुट्ट, क कुत्सायाम्। किदि। इति कविकल्पहुमः॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्।) क कुट्टयति। इति दुर्गा-

बुट्ट, क उ प्रतापने। इति कविकल्पद्रमः॥ (चुरां-खातां-सकं-सेट्।) पचमखरी। टदयानाः। क उ कुट्टयते। रघो उन्धेर्म मन्यते। इति दुर्गादासः।

कुट्टकः, पं, (कुट्टकः भाज्यभाजकादिगतानं यत्र।) बाङ्गविशेषः। तस्य सूत्रं यदा,

> "भाज्यो द्वारः द्वेपनासामवत्येः केनाधादौ संभवेत् कुटुकार्थम्। येन किनी भाष्यशारी न तेन

कुध्रल

चोपखेतद्यमुह्रसम्बं । उदाहरणं यथा।

"एकविंग्रतियुतं श्तदयं यद्गुमां गुगाकपञ्चषियुक्। पश्चवर्जित भ्रतदयो ड्रतं श्रुद्धिमेति गुगाकं वदाशु तम्"।

इति बीबावती ॥ (कुट्टयति उपबदन्तादिभिर्भि-नित्त क्निति चूर्णयति वा । कुट्ट हिरे + ग्वुल् ।

क्टेदके, चि।यथा, याज्ञवल्काः। ३। ८८। "दन्तोलूखिकः काचपकाशी वास्मकुट्टकः"।)

कुट्टनं, क्ती, (कुट्टते इति। कुट्ट हैदने + भावे ल्युट्।) हेरनम्। कोटा इति भाषा। कुत्वनम्। प्रता-

कुट्टनी, स्त्री, (कुट्टयति क्लिनित्त नाप्रयति स्त्रीयां कुलमनया। कुट्ट + खार्थे विच् ततः स्थेट् छीप्। यदा कुट्टाते किदाते स्त्रीयां कुलं समया। कुट्ट हिदने + करणे लाट् डीप् च।) प्रवषेण सप् परस्तीयोगकत्री। कुट्नी इति भाषा। तत्प-र्थायः। श्रमानी २। इत्यमरः।२।६।१८। कुदुनी ३ सम्भनी १। इति तट्टीका । माधवी प्रक्रमाता ६ चर्जुंगी । इति जटाधरः॥ कुम्भदासी प गयोवका ६। इति प्रव्दरता-वली। (यथा, हितोपदेशे। १। २८३। "तदा तिषु नमवलीका समीपवर्त्तिनी कुटुन्यचि-

कुट्टमितं, स्ती, स्त्रीयां दश्धायः कारचेरान्तर्गत-चेटाविश्रेषः। स्त्रीयां सामाविनदशानक्षारान्त-र्गतिमदम्। इति हेमचन्द्रः॥ तस्य बच्चयां यथा,

साहित्यदर्भे । ३।१११।

"नेश्रासनाधरादीनां यत्तु इघाँऽपि सम्भमात्। प्राज्ञः कुट्टमितं नाम शिरःकरविधूननम्"।

कुट्टारं, की, (कुट्ट + खारन्।) केवलम्। रतिः। इति मेदिनी ॥ कम्बलम् । इति विश्वः ॥

कुट्टारः, प्र, (कुट्टते भिद्यते इन्यते वाऽस्मिन् पतने-नेति श्रेषः। कुट्ट + खारन्।) पर्व्वतः। इति चि-काखप्रधः ॥

कुट्टिमः, पं स्ती, (कुट्ट + भावे घन्। तेन निर्देत्तः निव्यतः इत्वर्धे इसप्।) मिर्याभुः। इत्यसर-टीकायां भरतः ॥ (यथा रघुः ११ । ६।

''मस्तुनं मणिकुट्टिमोचितौ माद्यपार्श्वपरिवर्त्तिनाविव"।)

सुधाचितिभूतजम् । इति सुभूतिः ॥ कुटीरः । इति मधुरानाधः॥ दाख्मिटचः। इति रात्र-निर्घेष्टः ॥

कुट्टिकारिका, स्त्री, (कुट्टते यव्। कुट्ट + इन्। कुट्टि मत्यमां वादिकं इरति। कुट्टि + इ + खुन्टाप् खत इलं च।) दासी। इति इवायुधः।

कुट्टीरः, पं, (कुट्टाते ऽस्मिन्। कुट्ट + हरन्।) पर्वतः।

इति द्वारावजी ॥

क्रुझ्लं,सी, (कुट्टते नारिकभो यन्तवा दीयते यच। कुट + "स्वादिलात्"। उगां १।१ ०८। इति काम तस्य मुट् च।) नरकभेदः। इति मेदिनी । यत्र